

तत्र लक्ष्म्या वासो यथा, लक्ष्मीं प्रति गवां वाक्यम् ।

“अवश्यं मानना कार्या तवास्माभिर्यशस्विनि ।
शृङ्गमूत्रं निवस त्वं पुण्यमेतद्धि नः शुभे ॥”

श्रीरुवाच ।

“दिष्टा प्रसादो युष्माभिः कृतो मेऽनुग्रहात्मकः ।
एवं भवतु भद्रं वः पूजितास्मि सुखप्रदाः ॥”

इति महाभारते दानधर्मः ॥

(लक्ष्म्यान्तपने अस्य भक्ष्यविधियथा, मनुः ।
११ । २१२ ।

“गोमूत्रं गोमयं चौरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
एकरात्रोपवासञ्च लक्ष्म्यान्तपनं स्मृतम् ॥”

“अत्यन्तजीर्णदेहाया वन्ध्यायाश्च विशेषतः ।
रोगार्तायाः प्रक्षताया न गोर्गोमयमाहरेत् ॥”

इति चिन्तामणिधृतस्मृतिवचनम् ॥

गां सर्वतीर्थमयीं परिकल्प्य एतस्या गोमयं
यमुनानदीतया परिकल्पयन्ति वृद्धाः । यदु-
क्तम्,—

“गोमयं यमुना साक्षात् गोमूत्रं नर्मदा शुभा ।
गङ्गा चौरन्तु यासां वै किं पवित्रमतः परम् ॥”

गवात्मके स्त्री ॥

गोमयच्छत्रं, स्त्री, (गोमयात् जातं छत्रं कृत्वा-
कारं शिलीन्मिथ्यः ।) करकम् । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ कौडिकृता इति भाषा ॥

गोमयच्छत्रिका, स्त्री, (गोमये गोमयप्रचुरे स्थाने
जाता छत्रिका शिलीन्मिथ्यः ।) गोमय-
च्छत्रम् । तत्पर्यायः । दिलीरम् २ शिलीन्म-

कम् ३ । इति हारावली ॥ उच्छिलीन्मम् ४ ।
यथा, “उच्छिलीन्ममिवार्भकाः ॥” इति श्रीभाग-

वतम् ॥

गोमयप्रियं, स्त्री, (गोमयं प्रियं उत्पत्तिकारण-
त्वेन यस्य ।) भूछणम् । इति रत्नमाला ॥ गन्ध-
खड्ग इति भाषा ॥

गोमयोत्था, स्त्री, (गोमयादुत्तिष्ठतीति । उत् +
स्था + “आतोऽनुपसर्गो कः ।” ३ । १ । ३ ।

इति कः । ततः स्त्रियां टाप् ।) गोमयजात-
कौटविशेषः । तत्पर्यायः । गृह्णी २ । इति

हेमचन्द्रः । ४ । २७४ ॥

गोमयोद्भवः, पुं, (उद्भवत्वादिति उद्भवः गोमय-
उद्भवः कारणं यस्य । यद्वा गोमयाद्भवत्पत्ति-
यस्य ।) आरग्वधः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्रीनालु इति भाषा ॥

गोमांसं, स्त्री, (गवां मांसम् ।) गवां पिशितम् ।
तद्गन्धप्रयश्चित्तं यथा । “सुमन्तुः । गोमांस-

भक्ष्ये प्राजापत्यश्चरेत् । इदमज्ञानतः सज्ज-
भक्ष्यविषयम् । यथाह पराशरः ।

अमस्यागमने चैव मद्यगोमांसभक्ष्ये ।
शुद्धे चान्द्रायणं कुर्यान्नदीं गत्वा समुद्रगाम् ॥

चान्द्रायणे तत्तच्चैव कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ।
अनदुत्सहितां गावश्च दद्याद्विप्राय दक्षिणाम् ॥

इदं ज्ञानतोऽभ्यासे । शङ्खः ।
गामश्वं कुञ्जरोऽपि च सर्वं पञ्चनखं तथ ।

क्रथादं कुकुटं गान्धं कुर्यात् संवत्सरं व्रतम् ॥
एतच्चिरकालाभ्यासे । संवत्सरलक्ष्म्ये पञ्च-

दशधेनवः । पुनरुपनयनञ्च । यथा, विष्णुः । विदु-
वराह्यामङ्गकुटनरगोमांसभक्ष्ये सर्वेष्वेव

द्विजातीनां प्रायश्चित्तान्ते भूयः संस्कारं
कुर्यात् ॥” इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ (अस्य

गुणा यथा,—

“गव्यं केवलवातेषु पीनसे विषमञ्चरे ।

शुष्ककासश्रमाव्यभिर्मांसचयहितञ्च यत् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥

“आसकासप्रतिशयाविषमञ्चरणाशनम् ।

श्रमाव्यभिहितं गव्यं पवित्रमणिनापहम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥

अन्यत् गोशब्दे ‘गौः इत्यत्र’ द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
हठयोगमतेनास्य पारिभाषिकोऽर्थो यथा,

हठयोगप्रदीपिकायाम् । ३ । ४७—४८ ।

“गोमांसं भक्षयेन्नित्यं पिवेदमरवारुणीम् ।

कुलीनं तमहं मन्ये इतरे कुलघातकाः ॥

गोशब्देनोच्यते जिह्वा तत्प्रवेशो हि तालुनि ।

गोमांसभक्ष्यं तत्तु महापातकनाशनम् ॥”

गोमान्, [त्] चि, (बहवो गावोऽस्यास्मिन् वा
सन्तीति । “तदस्यास्तीति ।” ५ । २ । ११४ । मनुप् ।)

बहूनां गवां स्वामी । तत्पर्यायः । गवीश्वरः २

गोमी ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ५८ ॥ (यथा,

अथर्ववेदे । ६ । ६८ । ३ ।

“येनावपत् सविता क्षुरेण

सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् ।

तेन ब्रह्मणो वपते दमस्य

गोमानश्ववानयमस्तु प्रजावान् ॥”

गोमायुः, पुं, (गां विलतां वाचं मिनीतीति ।

डुमि च + क्वापेत्पुण् ।) शृगालः । इत्य-

मरः । २ । ५ । ५८ ॥ (यथा, महाभारते । २ ।

६७ । २३ ।

“ततो राज्ञो धृतराष्ट्रस्य गेहे

गोमायुश्चैत्यारहरदमिहोचि ॥”

अस्य ध्वनौ शुभाशुभफलं शृगालशब्दे द्रष्ट-

व्यम् ।) गन्धर्वविशेषः । इति जटाधरः ॥

गोपितं सान्तस्त्रीवीर्यम् ॥

गोमी, [न्] चि, (गौरस्थस्य । “ज्योत्स्ना-

तमिसाश्चङ्गिणोर्जस्त्रिति ।” ५ । २ । ११४ ।

इति मिनिः ।) गोमान् । इत्यमरः । २ । ६ । ५८ ॥

(यथा, मनुः । ६ । ५० ।

“यद्वन्यगोष्ठं दृश्यते वत्सानां जनयेच्छतम् ।

गोमिनामेव ते वत्सा मोदं स्तब्धस्त्वर्भम् ॥”

गौर्बोजमन्त्रवाक्यं अस्यास्तीति ।) उपासकः ।

इति मेदिनी । ने । ६० ॥

गोमी, [न्] पुं, (गौः कठोरध्वनिरस्यस्येति ।

“ज्योत्स्नातमिसेति ।” ५ । २ । ११४ । इति

मिनिः ।) शृगालः । इति मेदिनी । ने । ६० ॥

बुद्धमिच्छुप्रियः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गोमीनः, पुं, (गौरिव स्थूलो मीनः ।) मत्स्य-

विशेषः । यथा, मत्स्यश्लोके ।

“शृणु देवि । प्रवक्ष्यामि मांसमेदान् निबोध मे
न दद्यात् तित्तकमठं पशुशृङ्गमेव च ॥

गोमीनं चक्रशृङ्गलं वज्रालं राघवन्तथा ॥”

गोमुखं, स्त्री, (गोमुखमिव मुखं प्रवेशद्वारमस्य ।)

कुटिलागारम् । (गोमुखमिव आकृतिरस्य ।)

वादभाण्डम् । (एतदर्थं पुल्लिङ्गोऽपि दृश्यते ।

यथा, गीतायाम् । १ । १३ ।

“ततः शृङ्गाश्च भैरवश्च पणवानकगोमुखाः ।

सहसैवाभ्यह्वयन्त सशब्दस्तुसुलोऽभवत् ॥”

तथा च महाभारते । ६ । ४६ । ५७ ।

“आङ्गिरान् गोमुखांश्च दिङ्मांसं महा-

खनान् ॥”

लेपनम् । इति मेदिनी । खे । ८ ॥ (यथा,

माघे । ३ । ४८ ।

“शुकाङ्गनीलोपलनिर्मितानां

लिप्तेषु भासा यद्देहलीनाम् ।

यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेव

सुग्धाङ्गना गोमयगोमुखानि ॥”

चौरक्रियमाणसुरङ्गभेदः । सिंधविशेष इति

भाषा ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (आसनविशेषः ।

तस्मिन् यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । १ । २० ।

“सखे दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वं नियोजयेत् ।

दक्षिणेऽपि तथा सखं गोमुखं गोमुखाकृति ॥”

जपमालागोपनार्थं वस्त्रनिर्मितयन्त्रं यथा,—

“चतुर्विंशङ्गलमितं पट्टवस्त्रादिसम्भवम् ।

निम्नांथाष्टाङ्गलमुखं ग्रीवां तत् षड्दशङ्गलम् ॥

त्रयं गोमुखयन्त्रं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ।

तन्मुखे स्थापयेन्मालां ग्रीवामध्यगतः करः ॥

प्रजपेद्विधिना गुच्छं वर्णमालाधिकं प्रिये ॥”

इति सुखमालातन्त्रम् ॥

अपि च भायातन्त्रे ।

“गोमुखादौ ततो मालां गोपयेन्मालाजारवत् ॥”

गोमुखः, पुं, (गोमुखमिव मुखं यस्य ।) नक्रः ।

यक्षविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४१५ ॥

(मातलिपुत्रः । यथा, महाभारते । ५ । १०० ।

“बहुशो मातले । लक्ष तव पुत्रश्च गोमुखः ॥”

वत्सराजमन्त्रिपुत्रविशेषः । स पुनः वत्सराज-

सुतस्य मन्त्रिणामन्यतमः । यथा, कथासरित्-

सागरे । २३ । ५७ ।

“ततो निबोदितास्यस्य प्रतीहाराधिकारिणः ।

इत्यकापरसंज्ञस्य पुत्तोऽजायत गोमुखः ॥”

गोमुखी, स्त्री, (गोमुखमिव आकृतिरस्याः ।

स्त्रियां ङीष् ।) हिमालयाङ्गणपतने गोमुखा-

कारगुहा । इति लोकप्रसिद्धिः ॥ राफुदशस्थ-

नदीविशेषः । गोमुड इति ख्याता ॥

गोमूत्रं, स्त्री, (गोमूत्रम् ।) गोप्रसावः । चीना

इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । गोमूत्रम् २ गोमूत्रम् ३

गोमूत्रम् ४ गोमूत्रम् ५ । (लक्ष्म्यान्तपने

गोमूत्रभक्ष्यविधियथा, मनुः । ११ । २१२ ।

“गोमूत्रं गोमयं चौरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।

एकत्सर्वोपवासञ्च लक्ष्म्यान्तपनं स्मृतम् ॥”

अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् ।